

РЕШЕНИЕ

№ 7952

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4709** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Т. П. Т. от [населено място], чрез пълномощника му адвокат С. Ц. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-1204-000053/20.04.2023г, издадена от П. К. - м.л.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР С., с която на основание чл.171, т.1, б.”б” от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, спрямо жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка/ПАМ/ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

Наложена спрямо жалбоподателя принудителна административна мярка с посочената заповед е затова, че на 20.04.2023г. около 08.31 часа, на автомагистрала Х. - 41 км в посока С., управлява МПС – влекач Д. с табели с рег. [рег.номер на МПС] , с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. В жалбата са развити оплаквания за незаконосъобразност на заповедта. Поддържа се, че на водача е извършена проверка от служители на ОД на МВР С., на посочените в заповедта за налагане на ПАМ дата и място, които не се оспорват, като след проверката му е връчена посочената заповед, независимо че управлявания автомобил / влекач и полуремарке/ са имали сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Сочи се, че преди издаването на заповедта за налагане на ПАМ, срещу жалбоподателя не е съставен акт

за установяване на административно нарушение, което се определя като съществено нарушение на процесуалните правила. В заключителната част на жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед, въз основа на която му е отнето свидетелството за управление на МПС (СУМПС). Развити са съображения, че с отнемането на СУМПС, жалбоподателят, по обективни причини не може да изпълнява трудовите си задължения, поради което работодателят му прекратил трудовото правоотношение помежду им. По искането за спиране на изпълнението на заповедта, съдът се е произнесъл с Определение № 4235/18.05.2023г., с което е искането без уважение. Определение № 4235/18.05.2023г. е обжалвано пред Върховен административен съд, който с Определение № 8349/11.08.2023г. по адм.дело № 7432/2023г. по описа на ВАС, е оставил в сила определението на АССГ. Иска се отмяната на заповедта.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и представлява.

Ответникът - мл.автоконтрольор П. К. в ОД на МВР С., редовно призован, се явява лично. Оспорва жалбата като неоснователна. В позиция по същество моли за отхвърлянето на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните намира за установено следното от фактическа страна:

С обжалваната Заповед № 23-1204-000053/ 20.04.2023г, издадена от мл.автоконтрольор П. К. от ОД на МВР С., на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП, на жалбоподателя Т. П. Т. е приложена ПАМ - „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца". В заповедта е посочено, че същата се издава при съобразяване с Акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ № GA 908093. Съобразно констатациите в Акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ № GA 908093, представен с административната преписка, на 20.04.2023г. в 08.31 часа в [община], на автомагистрала Х., в района на 41 км. в посока на движение към [населено място], управлява влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Техноинженеринг 96“ ЕООД, с прикачено полуремарке К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Техноинженеринг 96“ ЕООД, като водача управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта 0,9 на хиляда. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 0056266.

Установява се от съдържанието на Протокол за медицинско изследване на УМБАЛ „Света А.“ [населено място], че на 20.04.2023г. в 10.30 часа, Т. Т. се явил в здравното заведение и дал кръв за химическо изследване. От заключението, съдържащо се в Протокол за химическо изследване № 188/21.04.2023г. се установява, че в пробите кръв, иззети от Т. Т., се доказва етилов алкохол 0,77 промила.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, сред които и заповеди, установяващи компетентността на органа, издал оспорената заповед за налагане на ПАМ, както и Заповед за прилагане на ПАМ № 23-1204-000053 от 20.04.2023г., издадена от П. К., мл.автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" в ОД на МВР С., с която, на основание чл.171 т.2 б.в от ЗДвП, тъй като на 20.04.2023г. в 08.31 часа на автомагистрала Х., в района на 41 км. в посока на движение към [населено място], управлява влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС] и няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност", на Т. Т. е наложена ПАМ

"спиране от движение на посочения автомобил до сключването на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Тази заповед е връчена на Т. Т. на 20.04.2023г. Представени с административната преписка са копия на два броя застрахователни полици, удостоверяващи наличието на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна до 01.02.2024г., за влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Техноинженеринг 96“ ЕООД, и за полуремарке К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Техноинженеринг 96“ ЕООД. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт, а именно от Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-1204-000053/20.04.2023г, издадена от П. К. - мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР С., с която на основание чл.171, т.1, б.”б” от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, спрямо жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка/ПАМ/ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца. С оглед искането до съда в жалбата, съдът, намира че именно това е оспорения административен акт, а не Заповед за прилагане на ПАМ № 23-1204-000053 от 20.04.2023г., издадена от П. К., мл.инсп. в сектор Пътна полиция в ОД на МВР С., с която, на основание чл.171 т.2 б.в от ЗДвП, на Т. Т. е наложена ПАМ „спиране от движение на посочения автомобил до сключването на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Жалбата е подадена в установения от чл.149, ал.1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма, от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: по т.1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установени с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство

или с тест, изследван с доказателствен анализатор и/или химико-токсикологично лабораторно изследване- до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В оспорената заповед за прилагане на ПАМ са посочени фактическите основания за издаването ѝ, включително дата и място на извършване на нарушението, конкретното поведение на жалбоподателя и констатациите, че управлява МПС след употреба на алкохол. Доводите на жалбоподателя за липсата на съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на констатациите от който е издадена оспорената заповед, съдът намира за неоснователни, доколкото, съобразно установяванията по-горе и приетите по делото доказателства, е безспорно съставянето срещу жалбоподателя на Акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ № GA 908093.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че издадената заповед за налагане на ПАМ е нищожна, като издадена от некомпетентен орган. Съобразно Заповед № 507з-2035/14.04.2022г. на ОД на МВР С., оправомощени да прилагат от вида на оспорената в настоящето производство са полицейски инспектора с функционални задължения по контрол на пътното движение от сектор Пътна полиция в ОД на МВР, какъвто е именно издателя на заповедта – мл.автоконтрольор П. К., встъпил в тази длъжност на 09.07.2020г., съобразно представения Акт за встъпване в длъжност.

Предвид изложеното, съдът приема за доказани основанията за прилагане на принудителната административна мярка с оспорената заповед, която е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София- град, трето отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Т. П. Т. от [населено място], чрез пълномощника му адвокат С. Ц. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-1204-000053/20.04.2023г, издадена от П. К. - мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР С., с която на основание чл.171, т.1, б.”б” от Закона за движението по пътищата, спрямо жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 изр.2 от ЗДвП.

СЪДИЯ: